

قصه‌های کولیما

جلد اول

وارلام شلاموف

ترجمه

نازلی اصغرزاده

- چهوی خشک
کشش باول (لها عله) لمیاه و لمهده
میوه‌ای جنگلی سرمه‌ای که کارهای
ماهیگاه تامara میان خیابان راه راه
شیری - بولندی پلاسیا نهاد
دفتر نقاشی
شیر عسل
نان ISBN ۳۸-۲۶۱-۱۰-۲۸۵
ساختر جار

فهرست

۵	مقدمه‌ی مترجم.....
۱۳	کوبیدن برف بکر.....
۱۵	بازی به نسیه.....
۲۵	ماجرای شب.....
۳۰	در کارگاه نجاری.....
۳۹	شعاع کار انفرادی.....
۴۴	امانت پستی.....
۵۱	باران.....
۵۷	«کانت».....
۶۴	جیره‌ی خشک.....
۸۴	کشیش پاول.....
۹۲	میوه‌های جنگلی.....
۹۷	ماده‌سگ، تamarًا.....
۱۰۵	شری - براندی.....
۱۱۳	دفتر نقاشی.....
۱۱۸	شیر عسل.....
۱۲۵	نان.....
۱۳۶	ساحر مار.....

مقدمه‌ی مترجم

وارلام تیخونویچ شalamوف^۱ (۱۹۰۷-۱۹۸۲)، فارغ‌التحصیل رشته‌ی حقوق از دانشگاه مسکو، نویسنده و شاعر بر جسته‌ی روسی، برنده‌ی جوایز مهم داخلی و خارجی، نامی است آشنا برای همه‌ی ادب‌دوزستان در داخل و خارج از کشور روسیه.

به خاطر داشتن افق دید باز و آزاداندیشی، شالاموف در دوران حکومت استالین زندگی اش با ناکامی‌های زیادی همراه شد. او که به حق از رژیم استالین و پیامدهای منفی آن برای مردم کشورش نگران بود، در آثارش از آن سخن می‌گفت و این باعث شد که توجه سرویس‌های امنیتی کشور به سوی او جلب شود و طولی نپایید که دستگیر و به اتهام ضدیت با رژیم حاکم محکوم و به آده‌گاه کار، احیاء، دیسپلین، فستاده شد.

بدينسان وي بيش از ۱۷ سال از عمر خود را در زندان‌ها و اردوگاه‌های مخوف کار اجباری کولیما سپری می‌کند و سرانجام، بعد از معلوم و از کار افتاده شدن و به حال رنجور، از زندان آزاد می‌شود و از آن پس سال‌های کوتاه پایانی عمرش را در خانه‌ی معلولین سپری می‌کند.

۱۴۶	روحانی تاتار و هوای آزاد
۱۵۶	خاطره‌ی نخستین مرگ
۱۶۲	خاله پولیا
۱۶۸	کراوات
۱۷۷	تایگای زرین
۱۸۴	واسکا دنیسوف، سارق بچه‌خوک
۱۸۹	سرافیم
۲۰۰	روز تعطیل
۲۰۵	بازی دومینو
۲۱۸	هرکول
۲۲۳	شوک درمانی
۲۳۸	کاج کوتوله‌ی مطبق
۲۴۲	صلیب سرخ
۲۵۴	توطنهای علیه حقوق دانان
۲۸۰	قرنطینه‌ی حصبه

شود به هر قیمتی شده و حتی علل سقوط آدمی تا حد یک حیوان وحشی و درنده‌خو، در اثر زندگی در شرایط دردناک و همه‌ی حقایق دور از ذهن آن را بیان می‌کند و بدین‌سان آدمی را برای بیداری وجود، تأمل و تفکر ژرف‌تر درباره‌ی گذشته‌ها، حال و آینده فرا می‌خواند. این قصه‌ها از تأثیرگذارترین آثار ادبی مدرنیتی روسی قرن بیستم شناخته شده‌اند که اخیراً برای تحسین بار توسط خانم «گابریلله لیهود»، یکی از برجسته‌ترین و جسورترین مترجمان آثار وی در آلمان، برنده‌ی جایزه‌ی «یوهان هاینر ریش ووس» در سال ۲۰۱۲، به‌طور کامل، در چهار مجلد، به زبان آلمانی برگردانده شده‌اند.

شalamوف می‌گوید: «قوهی آدمی در تحمل درد و رنج نیز حد و مرزی دارد تا برای او فوایدی به بار آورد و برای تزکیه‌ی روح و رهایی از شهوت دنیوی اش روش‌نگر راهش باشد که در این صورت شاید بتواند حتی قدردان آن باشد (که داستایوفسکی، نویسنده‌ی برجسته‌ی روسی بر آن تأکید دارد) و اما اگر این درد و رنج از محدوده‌ی توان آدمی فراتر رود، تمامی خصوصیات والای انسانی ذاتی او نایبود خواهد شد و در نهایت، در وجودش چیزی به جز احساس نفرت، انزجار و خشم جنون‌آمیز باقی نخواهد ماند.

و اما شخص شalamوف حتی به دنیای فراتر از خیر و شر و مرگ و زندگی قدم می‌گذارد و آدمی در این بعد حیات، نه نفرتی احساس می‌کند و نه خشمی. از این‌روست که اثر او حماسه‌ای از آرامش محض را می‌افریند. به‌نظر می‌رسد که او خواننده را مخاطب قرار نمی‌دهد که به خدا پناه می‌برد و در بی‌یافتن پاسخ این سؤال است: «و آیا انسان این است و تا این حد می‌تواند پیش روی کند و حتی در قبال نزدیک‌ترین فردش دست به رذالت‌های این چنین زند؟» شalamوف کاری به اندرزگوبی یا جمع‌بندی ندارد (وقتی انسان توانایی افتادن در منجلاب و تباہی این چنین را دارد، پس شایسته‌ی زیستن نیست) و تمامی هم و غم او برای صداقت‌گوبی است و گوبی کتاب قصه‌های کولیما صورت حسابی است توأم با پرسشی از درگاه خداوند.

و اما شalamوف در اردوگاه‌های کار اجباری کدامیں جوهره‌ی ناشناخته و

شalamوف بعد از آزادی از زندان نیز دست از نوشتن برنامه‌ی دارد و در این دوره قصه‌های کولیما را می‌نویسد و در این اثر از روی حقایق تلخ و دهشتناک زندگی دوزخی اردوگاه‌های کار اجباری در نظام اتحاد جماهیر شوروی پرده بر می‌دارد. اثری که مدت‌ها بعد از درگذشت وی، در دوران «گلاسنوت» (فضای باز سیاسی)، به چاپ رسید و برای وی شهرت جهانی و جایزه‌ی آزادی فرانسوی را به ارمغان آورد، اما خیلی دیر، وقتی او چشم از این دنیای فانی فروبسته بود.

در این اثر، شalamوف تجارب دهشتناک محکومان از زندگی در اردوگاه‌ها، درد و رنج ناشی از سرمای کشنده، گرسنگی طاقت‌فرسا و توهین و تحقیرهای بی‌پایان ضدبشری، جریحه‌دارشدن غرور و عزت‌نفس آدمی را نقل می‌کند و برخلاف «سالزنتسین»^۱ که باور دارد این تجارب می‌توانند بر سرش و شخصیت آدمی تأثیر مثبتی نیز داشته باشند، می‌نویسد: «اردوگاه‌های کار اجباری از انسان، حیوان و موجودی زبون و عاری از کمترین احساسات بشری می‌سازند». وی در کتاب قصه‌های کولیما، سعی دارد اثبات کند که قوهی فیزیکی و روانی آدمی در پیکار برای حفظ جان خود، حد و مرزی ندارد و در عین حال باور دارد که واکنش انسان‌ها در مواجهه با ناملایمات دردناک زندگی، از هم متمایزند.

قصه‌های کولیما، اثر هنری - ادبی شگفت و بی‌نظیر قرن بیستم است. اثر، مجموعه‌ای از تجارب مخفوف و هولناک و دور از ذهن آدمی حاصل از زندگی در اردوگاه‌های کار اجباری نظام شوروی را نقل می‌کند، تجاری که از نگاه تیزبین یکی از محکومان نقل می‌شود و به صورت یادداشت‌های پراکنده، تمامی زیروهم‌های درد این زندگی و تلاش آدمی برای حفظ حیات

۱. آلساندر سالزنتسین، نویسنده و شاعر نامدار روسیه (۱۹۱۸-۲۰۰۸)، وی از رهبران سیاسی بود و فعالانه علیه نظام کمونیستی و سیاسی اتحاد جماهیر شوروی مبارزه می‌کرد و به جرم انتقاد علی از استالین مدت ۸ سال از عمر خود را در اردوگاه‌های کار اجباری سیبری سپری کرد و همچنین سال‌ها در تبعید به سر برد. در سال ۱۹۷۰ برنده‌ی جایزه نوبل ادبیات شد. - م